

ZEEËN MAIS

de stem van maïs en mens binnen de kapitalistische voedselindustrie

Binnen het SHIFT project zal Lío Spinnewijn op zoek gaan naar een alternatieve, wederkerige relatie en stem van maïs en mens in de hedendaagse voedselketen. Op dit moment zijn zowel maïs als mens onderworpen aan het kapitalistische voedselsysteem dat voortdurend streeft naar winstvergroting. De voedselindustrie wordt hierin begrensd omdat de winst niet hoger kan zijn dan dat maïs en mens kunnen groeien en verteren. Om deze natuurlijke grenzen te omzeilen probeert de voedselindustrie de natuurlijke processen zo veel mogelijk controleerbaar en daardoor schaalbaar voor winst te maken. Het resultaat hiervan is dat maïs en mens ontdaan worden van hun eigenschappen en gedegradeerd zijn tot bron en consument.

THREE SISTERS

In een zoektocht naar het terugvinden van de stem van maïs en mens, zal Lío bij de hangar onderzoeken of er een community based alternatief voor de monocrop mais is. Hen zal dit doen door op een strook van 4,5m breed bij 100m lang maïs te gaan verbouwen. De plant zal hier niet als monocrop gezaaid worden maar worden vergezeld door bonen en pompoen. Deze drie planten staan ook wel bekend als de "three sisters." De Three Sisters worden al duizenden jaren door native Amerikaanse tuinders in verschillende regio's gekweekt en gezien als heilig gewas. Dit traditionele tuinsysteem brengt een gunstige relatie tot stand tussen de drie planten en presenteert een vorm van gezelschapsbeplanting. De stevige maïsstengels ondersteunen de bonen in hun klimdrang, in ruil daarvoor bindt de boon stikstof in de grond wat de mais genoeg energie geeft om een grote maïskolf te produceren. De jongste zus met haar verspreidende pompoenranken zorgt voor schaduw, werkt anti onkruid en houdt vocht vast voor het groeiende gewas.

ZAAIEN

Binnen deze traditionele tuinbouw wordt alles met de hand gezaaid. Dit gebeurt vanuit de volgende gedachte: het ontstaan van maïs kan niet anders gebeuren dan door hulp van de mens. Maïs heeft namelijk een te dikke bescherming om de kolf heen zitten om zichzelf voort te planten. De mens moet ieder jaar de zaden van de kolf afhaken en het jaar erop in de grond stoppen. Hierdoor wordt ieder jaar de verbinding tussen mais en mens hernieuwd.

ik zie het als performance artist als uitdaging en performance om dit veld met de hand te beplanten Het oppervlak van het veld is groot genoeg dat je je gaat afvragen of dit streven haalbaar is. Daarom vraag ik om participatie van de bewoners van Buitenplaats Koningsweg om mij te helpen het land te zaaien. Zo veranderen we dat niet alleen de uitputting van de aarde gevraagd wordt om deze planten te laten groeien, maar wordt er ook uitputting van de mens verwacht. Een vorm van wederkerigheid tussen mais en mens om te mogen oogsten.

AKKER VOORBEREIDEN

Omdat de akker een tijd braak heeft gelegen, zijn er enorm veel akkeronkruiden en kweekgras opgekomen. Dit zou door boer Henny met de cultivator verwijderd kunnen worden. Binnen het Zeeën mais onderzoek gaat het juist over alternatieve methodes om een akker te bewerken. Daarom zal het voorbereiden van de akker in plaats van met een tractor, met paard en mens gedaan worden. Zodat de tijd en energie die nodig is om maïs te verbouwen meer overeenkomt met de tijd en energie die nodig is om het land voor te bereiden.

OOGSTEN

de bonen kunnen de hele zomer door geoogst worden door de mensen uit de omgeving. de pompoen en maïs kunnen eind september begin oktober op een gezamenlijk moment geoogst worden. omdat er gekozen is voor een niet hybride soort, kunnen de beste zaden bewaard worden en volgend jaar opnieuw in het veld gezaaid worden. de rest van de maïs bonen en pompoen kan verwerkt worden.

VERWERKEN

Omdat het onderzoek zich niet alleen verhoudt tot de maïs en mens zelf, maar ook juist de transformatie die de maïs ondergaat in de voedselindustrie zodat het meer waard wordt, zal het verwerkingsproces zich richten op het omzetten van maïs tot suiker, en tot bio ethanol. De twee producten waar maïs het meest voor verbouwd wordt. Dit verwerkingsproces zal tot uiting gebracht worden binnen de biobased installatie van Frank Bruggeman.

OVER LÍO SPINNEWIJN

Door traditionele definities rondom de tuin opnieuw voor te stellen en een nieuw lexicon te creëren voor deze termen, streeft de praktijk van Lío Spinnewijn ernaar ons een toekomst voor te stellen waarin de westerse samenleving niet langer gescheiden is van een sluimerende natuur. Door gedachten om te zetten in daden, dient de Gardener, een persona gecreëerd door de kunstenaar, als een symbool van verbondenheid. Spinnewijn onderzoekt hoe het aannemen van deze persona ons kan helpen om de huidige klimaatcrisis te doorstaan.

Door de Tuin te verzorgen en deel te nemen aan praktijken die de agency en vitaliteit van de natuur erkennen, streeft de kunstenaar ernaar om het idee van gescheidenheid uit te dagen. Door deze praktijk ontstaat er een ruimte waarin de grenzen tussen cultuur en natuur vervagen, en waarin mensen een meer onderling verbonden en wederkerige relatie met de natuurlijke wereld kunnen ervaren. Kortom, Lío Spinnewijn / de Gardener onderzoekt handelingen en zoekt naar een gemeenschappelijke taal rondom de tuin, op zoek naar een wederkerige toekomst.